

Riitta Kymäläinen 1945–2016

Perheyhtiön henki kiteytyi toimituskamreerin persoonassa

HELSINGIN Sanomien ja Ilta-Sanomien pitkäaikainen toimituskamreeri Riitta Kymäläinen kuoli 17. elokuuta Hyvinkään sairaalassa nopeasti edenneeseen syöpään. Hän oli 71-vuotias, syntynyt 7. tammikuuta 1945 Helsingissä.

Riitta Kymäläinen oli niitä työntekijöitä, joiden persoonaan ja työpanokseen Erkköjen perheyhtiön vahva sisäinen henki rakentui. Hänen työsuhteensa Helsingin Sanomissa kesti yli 45 vuotta.

TALVELLA 1963 Helsingin Sanomien oikeusavustajana toiminut Riitta Kymäläisen isäpuoli kuoli, ja 18-vuotias neito meni äitinsä kanssa lehden konttoriin noutamaan palkkasaatavia ja hautajaisavustusta. Lehden konttoria hallitsi tuolloin yhtiön pääkassa Judith Wernbom, jonka työhistoria Sanoma Osakeyhtiössä ulottui Päivälehdessä perustajan Eero Erkon aikoihin.

”Hän sanoi minulle, että kun olet noin kiltinnäköinen tyttö, niin tuletko meille töihin”, Kymäläinen muisteli. Maaliskuussa 1963 hän aloitti yhtiön kassasastolla konttoristiharjoittelijana. Ensimmäinen tehtävä oli mitata lehdestä viivoittimella avustajien juttujen pituudet: palkkiot määräytyivät pituuden mukaan.

KYMÄLÄINEN näki mahtavan Eljas Erkon viimeiset hauraat vuodet. Kun Eljas Erkkö kuoli, hän muiden työntekijöiden tavoin teki kunniaa seisten asennossa kaksi minuuttia valot

Riitta Kymäläinen

sammutettuina ja puhelinluurit pöydillä. Hän näki, miten nuori Aatos Erkkö uskottuineen otti haltuunsa pölyttyneen lehden.

Syksyllä 1966 hänet nimitettiin Helsingin Sanomien ja Ilta-Sanomien rahaliikennettä valvovan toimituskamreeritoimituksen konttoristiksi ja 1991 toimituskamreeriksi. Toimituskamreeri valvoi muun muassa toimittajien ja kuvaajien matkalaskuja ja työaikailmoituksia sekä kirjeenvaihtajien tilinpitoa.

KYMÄLÄINEN oli viisilapsisen perheen esikoinen. Kun äiti teki kahta työtä, hänet opetettiin kantamaan vastuuta itsestään ja muista. Vuosien mittaan hänestä tuli Helsingin Sanomien ja Ilta-Sanomien toimitusten rahaliikenteen ohella myös toimitusten sisäisen ryhdin vartija. Hänen linjauksensa määrittivät, mikä oli oikein ja mikä ei.

”Monet toimittajat olivat suu-

ria persoonallisuuksia ja tekivät pitkää päivää hankalissa oloissa. Ei siinä ollut ensimmäisenä mielessä, että pysytkö liput ja laput järjestyksessä. Olen yrittänyt heitä auttaa, mutta sitä en ole hyväksynyt, että joku on tekeytynyt tyhmäksi tai heittäytynyt liian boheemiksi”, Kymäläinen itse myöhemmin kertoi.

Kun Kymäläisen korkokenkien napakka kopina lähestyi, toimituksissa levisi hermostus: kenen matkalaskussa nyt oli epäselvyyttä?

Hölmöydestä ja huolimattomuudesta selvisi varoituksella, mutta petosta ei saanut anteeksi. Ahdinkoon joutuneita hänen tiedetään auttaneen omasta kukkarostaan.

HÄNEN omaa elämänsä varjosti suru. Hän avioitui Helsingin Sanomien urheilutoimittajan Heikki Kymäläisen kanssa, mutta aviomies kuoli syöpää, kun heidän poikansa Petteri oli vasta kolmevuotias. Syöpä tappoi 34 vuotta myöhemmin myös pojan.

Kun Riitta Kymäläinen 2008 jäi eläkkeelle, toimituksissa kerättiin rahaa läksiäislahjaan. Niin suurta summaa ei ole sitä ennen eikä sen jälkeen kokoon saatu.

Viimeisiksi vuosikseen Riitta löysi rinnalleen Martti Peltosen, Helsingin Sanomien toimituksen ensimmäisen lehtikuvaajan ja Ilta-Sanomien kuvatoimituksen esimiehen. Hänkin ehti palvella Sanomissa yli 42 vuotta.

Antti Blåfield

Kirjoittaja on Riitta Kymäläisen työtoveri ja ystävä.